

סוטה כג

נטמאת מנחתה עד שלא קדשה בכלי	ואם משקדשה בכלי
הרי היא ככל המנחות ותפדה	הרי היא ככל המנחות ותשרף

אלו שמנחותיהן נשרפות:

האומרת טמאה אני לך
ושבאו לה עדים שהיא טמאה
והאומרת איני שותה
ושבעלה אינו רוצה להשקותה
ושבעלה בא עליה בדרך
וכל הנשואות לכהנים

מה בין כהן לכהנת?

כהנת	כהן	הפסוק
מנחתה נאכלת	מנחתו אינה נאכלת	וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל כהן ולא כהנת.
מתחללת	אין מתחלל	ולא יחלל זרעו פצאיו, זרעו מתחלל והוא אינו מתחלל
מטמאה למתים	אין מטמא למתים	אמור אל הכהנים בני אהרן, בני אהרן - ולא בנות אהרן
אינה אוכלת בקדשי קדשים	אוכל בקדשי קדשים	כל זכר פני אהרן יאכלנה

מה בין איש לאשה?

האיש	האשה	הפסוק
פורע ופורם	אין פורעת ופורמת	ת"ר: איש - אין לי אלא איש, אשה מניין? כשהוא אומר: (ויקרא יג) והזרע אשר בו - הרי כאן שנים, אי"כ מה ת"ל איש? לענין שלמטה, איש פורע וכו'
מדיר את בנו בנזיר	אין מדרת בנה בנזיר	אמר ר' יוחנן: הלכה היא בנזיר
מגלח על נזירות אביו	אין מגלחת על נזירות אביו	אמר ר' יוחנן: הלכה היא בנזיר
מקדש את בתו	אין מקדשת את בתה	את פתי נתתי לאיש הזה
מוכר את בתו	אין מוכרת את בתה	כי ימכור איש את בתו.
נסקל ערום	אין נסקלת ערומה	וראוי אלוה, מאי אלוה? אילימא אותו - ולא אותה, והכתיב: (דברים יז) והזאת את האיש ההוא לו את האשה ההיא! אלא אלוה בלא כסותו, ולא אותה בלא כסותה.
נתלה	אין נתלית	ותלית אותו על עץ, אותו - ולא אותה.
נמכר בגניבתו	אין נמכרת בגניבתה	ונמכר פאניפתו, בגניבתו - ולא בגניבתה

ויקרא פרק יג

(מד) איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגע: (מה) והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוצ ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא:

בריינתא החולקת על משנתינו: ת"ר: כל הנשואות לכהונה - מנחותיהן נשרפות; כיצד? כהנת, לוייה וישראלית שנשאת לכהן - אין מנחתה נאכלת מפני שיש לו חלק בה, ואינה עולה כליל מפני שיש לה חלק בה, אלא הקומץ קרב בעצמו והשירים קריבין בעצמן.
קושי: איקרי כאן: כל שהוא ממנו לאישים - הרי הוא בבל תקטירו!

ויקרא פרק יב

(יא) כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה: (יב) קרבן ראשית תקריבו אתם לה' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח:
תירוצ' 1: אמר יהודה בריה דר"ש בן פזי: דמסיק להו לשום עצים, כר"א; דתניא, ר"א אומר: לריח ניחוח אי אתה מעלה, אבל אתה מעליהו לשום עצים.
קושי: הניחא לר"א, דאית ליה האי סברא, אלא לרבנן דלית להו האי סברא, מא"ל!

תירוץ 2: דעבדי להו כר"א בר"ש; דתניא, **רבי אלעזר בר"ש אומר: הקומץ קרב בעצמו,**

והשירים מתפזרים על בית הדשן.

שלב ב' של התירוץ: ואפי' רבנן לא פליגי עליה דר' אלעזר בר' שמעון - אלא במנחת חוטא של כהנים דבת הקרבה היא, אבל בהא אפי' רבנן מודו.

ויקרא פרק ה

(א) וְנִפְשׁ כִּי תִחַטָּא וְשָׁמַעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהָיָה עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע אִם לֹא יִגִּיד וְנִשְׁאַ עֲוֹנוֹ : (ב) אוֹ נָפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל דְּבַר טְמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שָׂרֵץ טְמֵא וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהָיָה טְמֵא וְאָשָׁם : (ג) אוֹ כִּי יִגַּע בְּטִמְאַת אָדָם לְכָל טִמְאַתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהָיָה יָדַע וְאָשָׁם : (ד) אוֹ נָפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבָטָא בְּשִׁפְתֶּיךָ לְהָרַע אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהָיָה יָדַע וְאָשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה : (ה) וְהָיָה כִּי יֵאָשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְנַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיךָ : (ו) וְהָיָה אֶת אֲשָׁמוֹ לַה' עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה מִן הַצֹּאן כִּשְׁבָּה אוֹ שְׁעִירַת עִזִּים לְחֲטָאת וְכֹפֶר עָלָיו הִכְהֵן מִחֲטָאתוֹ : (ז) וְאִם לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דִּי שָׁה וְהָיָה אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה לַה' אֶחָד לְחֲטָאת וְאֶחָד לְעֹלָה : (ח) וְאִם לֹא תִשָּׁג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וְהָיָה אֶת קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירַת הָאֶפֶה סֹלֶת לְחֲטָאת לֹא יֵשִׁים עָלֶיהָ שָׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבִנָּה כִּי חֲטָאת הִיא :

(יב) וְהָיָה אֶל הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִמֶּנָּה מְלֹא קֶמֶצוֹ אֶת אֲזִכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי ה' חֲטָאת הִוא : (יג) וְכֹפֶר עָלָיו הִכְהֵן עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִתְנַח לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה :

ויקרא פרק ו פסוק טז

וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֹאכַל :

תלמוד בבלי מסכת מנחות דף עג עמוד ב

ומה אני מקיים **וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל** ? מנחת נדבתו, אבל חובתו תהא נאכלת ? תלמוד לומר: **והיתה לאכילן כמנחה**,

תנא קמא	רבי שמעון	ר"א בר"ש
מקיש חובתו לנדבתו, מה נדבתו אינה נאכלת, אף חובתו אינה נאכלת	וכי נאמר והיתה לכהן כמנחתו ? והלא לא נאמר אלא כמנחה ! אלא להקיש מנחת חוטא של כהנים כמנחת חוטא של ישראל, מה מנחת חוטא של ישראל נקמצת, אף מנחת חוטא של כהנים נקמצת ; אי מה מנחת חוטא של ישראל נקמצת ושיריה נאכלין, אף מנחת חוטא של כהנים נקמצת ושיריה נאכלין ? ת"ל : לאכילן כמנחה , לכהן כמנחה ולא לאשים כמנחה, הא כיצד ? קומץ קרב בעצמו ושירים קריבין בעצמן.	הקומץ קרב בעצמו, והשירים מתפזרין על בית הדשן.